

han i det Forhold ikke er den paagældende Dagvagts foresatte. Men paa den anden Side er han den paagældende Vagtmands overordnede, og naar han forlangte det, maatte Vagtmanden udlevere Stemmesedlerne. Dagen efter, eller maaske var det den samme Dag, blev den paagældende Dagvagt kaldt op til sin foresatte og fik en meget stærk Revselse, fordi han havde afleveret disse Stemmesedler og nogle andre Ting til den paagældende Kaptajn. Han sagde yderligere til ham, at efter dette var han ikke egnet til at være Dagvagt, og han føjede til — hvad jeg i øvrigt finder meget mærkeligt —: Sæt, De fandt nogle vigtige Papirer, som De saa maaske kunde udlevere til fremmede Magter! De vil kunne forstaa, at det lader sig ikke gøre at have Dem som Dagvagt. Naar denne Officer kan sige til en Dagvagt, at han maaske kunde finde vigtige Dokumenter i et Skib, hvorpaa Kommandoen var strøget, tyder det sikkert paa, at der ikke er den allerbedste Orden, og at man kan vente sig alt indenfor den Administration. Den samme Dag blev Dagvagten kaldt op til Kommandøren, hvor han ligeledes fik en Irettesættelse, som han imidlertid ikke vilde modtage, fordi han ikke kunde erkende, at han havde gjort andet end det, Pligten bød ham. Han fik saa sin Afsked med 8 Dages Varsel og fik Besked paa, at han kunde komme og søge Arbejde som løs Arbejder. Det gjorde han saa i en 8 Dages Tid i Træk. Der var sammen med ham blevet afskediget 6 andre, men disse 6 var senere blevet antaget igen, og han var da klar over, at man ikke vilde antage ham, hvorfor han blev træt af at møde daglig uden at faa noget Arbejde, og han var klar over, at det, der var Skyld i, at han var blevet afskediget, var Forholdet med Stemmesedlerne, hvor han absolut kun havde gjort sin Pligt. Samtlige Arbejdere paa Holmen har ved et Møde vedtaget en Resolution, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse, en Resolution, hvis Motiver jeg slutter mig til; jeg vil ligesom disse samtlige Arbejdere kræve Opregnsning for denne Mand og kræve Straf for de Officerer, som har forbrudt sig. Med andre Ord, jeg kræver kun, at den højtærede Forsvarsminister skal øve Retfærdighed, og jeg tvivler ikke om, at han vil gøre det. Resolutionen lyder saaledes: „De samvirkende Organisationer paa Orlogsværftet, samlede til Møde den 18. September 1920, udtaler deres Harm og Protest mod den skammelige Behandling, der er overgaaet Dagvagt Petersen, som fandt de forglemte Stemmesedler om Bord i „Lossen“.

Forsamlingen henstiller til den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe“ — de har nemlig ingen andre Steder at gaa hen, fordi ingen andre efter deres Formening vil tage sig af deres Sager — „at rejse Sagen og skaffe forhenværende Dagvagt Petersen Opregnsning samt de rette skyldige draget til Ansvar“. Jeg vil henstille til den højtærede Forsvarsminister at tage hele denne Sag op til Undersøgelse, jeg vil da tro, at den højtærede Ministers Retfærdighedssans vil byde ham at yde denne Mand den Opregnsning, han fortjener, men samtidig kan jeg ikke undlade at henstille, at der ogsaa gives de paagældende den Straf, som ved deres Pligtforsømmelse og Myndighedsmisbrug er overgaaet denne Mand.

Der er et andet Forhold, som bør paatales i samme Forbindelse. En Del Mandskab derudefra blev sendt over Esbjerg til England for at hente Krydseren „Fylla“. De rejste herfra den 3. Juli og gjorde allerede paa Hovedbanegaarden Løjtnanten, som førte dem, opmærksom paa, at det var Valgdag den 6. Juli, og bad ham foranledige, at der kom Stemmesedler og Stemmemateriale med. Han lovede, at han skulde gøre, hvad han kunde. Da han ikke gjorde noget i København, men ventede, til de kom til Esbjerg, mindede man ham igen om at skaffe disse Ting til Veje. Han lovede at sørge for at faa det i Orden, idet han mente, at Kaptajnen paa „Dronning Maud“, som skulde føre dem til England, havde disse Ting om Bord. De mindede ham altsaa om Sagen, og han kunde godt have naaet at faa den ordnet, thi Baaden kom paa Grund af Lavvande ikke til at sejle, men maatte blive liggende for Anker, saa Lodsens havde kunnet besørge det, hvis man havde bedt ham om det. Det blev imidlertid forsømt, og de paagældende Mennesker blev saaledes berøvet Adgangen til at stemme. Det er et Forhold, som jeg mener bør paatales, da de paagældende Arbejdere, Soldater, og hvem det nu kan være, i Henhold til Loven har Krav paa at komme til at stemme. Ogsaa i den Sag er der gjort noget, som bør paatales.

Jeg kan ikke undlade ved denne Lejlighed at fremsætte nogle Bemærkninger om Boligsagen, fordi det er i høj Grad paarkrævet, at der snarest muligt gøres noget og helst hurtigere, end det kan ventes ifølge Trontalen, som blev oplæst ved Rigsdagens Aabning, og hvori Ministeriet gør opmærksom paa, at hele Boligsørgsmaalet skal løses under eet. Dette vil ikke kunne ske, før Boligkommissionen har afgivet sin Betænkning, hvilket først sker omkring Aars-